

1- в/359/297/2016
359/929/16-к

У Х В А Л А
І М Е Н Е М У К Р А І Н И

25 лютого 2016 року

м. Бориспіль

Бориспільський міськрайонний суд Київської області в складі:

головуючого судді	Гончарова О.М.,
за участю прокурора	Баклагов Є.Ю.,
при секретарі	Вітківському Є.О.,
засуджений	Лозінський В.О.,
захисник	Грицюк В.В.,
представник БВК №117	Січкаренко В.М.,
представник спостережної комісії	Завірюха О.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі Бориспільського міськрайонного суду, в режимі відео конференції клопотання захисника Грицюка Віктора Вікторовича в інтересах засудженого Лозінського Віктора Олександровича, 06.04.1963 року народження, про застосування умовно-дострокового звільнення.-

ВСТАНОВИВ :

На обгрунтування клопотання, яке надійшло до суду 02.02.2016 року, заявник вказав, що вироком Дніпровського районного суду м. Києва від 20 квітня 2011 року його підзахисного, Лозінського Віктора Олександровича, визнано винним у вчиненні злочинів та засуджено за п.7 ч.2 ст. 115 КК України на 15 (п'ятнадцять) років позбавлення волі, за ч.2 ст.28 та ч. 1 ст.263 КК України на 4 (чотири) роки позбавлення волі.

На підставі ст.70 КК України, за сукупністю злочинів, шляхом поглинання менш суворого покарання більш суворим покаранням, Дніпровським районним судом м. Києва Лозінському В.О. остаточно призначено покарання у вигляді 15 (п'ятнадцять) років позбавлення волі.

Ухвалою колегії суддів судової палати у кримінальних справах Апеляційного суду м. Києва від 26.03.2012 р. вирок Дніпровського районного суду м. Києва від 20 квітня 2011 р., змінено:

в частині засудження Лозінського В.О. за ч.1 ст.263 КК України, виключивши посилання на ч.2 ст.28 КК України;

з мотивувальної частини виключено рішення суду про визнання обставинами, що обтяжують покарання, - вчинення злочину з особливою жорстокістю, загально небезпечним способом, важкі наслідки, завдані злочином, та пом'якшено покарання за п.7 ч.2 ст. 115 КК України до 14 років позбавлення волі і на підставі ст.70 КК України за сукупністю злочинів, передбачених цією статтею та ч. 1 ст.263 КК України, Лозінському В.О. остаточно визначено покарання у виді 14 років позбавлення волі;

в решті цей же вирок залишено без змін.

Ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 1 березня 2013 року вирок Дніпровського районного суду м. Києва від 20 квітня 2011 року та ухвалу колегії суддів судової палати у кримінальних справах Апеляційного суду м. Києва від 26 березня 2012 року змінено:

Дії Лозінського В.О. перекваліфіковано з п.7 ч.2 ст.115 КК України на ч.1 ст.296, ч.1 ст.121 (редакції 2001 року), ч.2 ст.121 (в редакції 2001 року) КК України та призначено покарання:

за ч.1 ст.296 КК України - у виді обмеження волі на строк 4 роки, на підставі ст.49, ч.5 ст. КК України від призначеного за цим законом покарання звільнено за закінченням строку давності за ч.1 ст.122 КК України (в редакції 2001 року) - у виді позбавлення волі на строк 3 роки,

за ч.2 ст.121 КК України (в редакції 2001 року) - у виді позбавлення волі на строк 10 років

Ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 1 березня 2013 року ухвалено вважати Лозінського Віктора Олександровича, засудженим за ст.263 КК України до покарання у виді позбавлення волі на строк 4 роки.

На підставі ч.1 ст.70 КК України за сукупністю злочинів шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим Лозінському В.О. остаточно визначено покарання у виді позбавлення волі на строк 10 років.

Відповідно до вимог ч.3 ст.81 КК України умовно-дострокове звільнення від відбування покарання може бути застосоване після фактичного відбуття засудженим не менше двох третин строку покарання призначеного судом за умисний тяжкий злочин.

Станом на 02 люте 2016 рік засуджений Лозінський В.О. із призначених йому судом покарання 10 років позбавлення волі відбув більше восьми років.

Відповідно дві третини у засудженого Лозінського В.О. настали ще в червні 2015 року. Основною вимогою застосування умовно-дострокового звільнення від відбування покарання відповідно до вимог ч.2 ст.81 КК України є те, що засуджений сумлінною поведінкою ставленням до праці довів своє виправлення.

На протязі всього свого перебування у Бориспільській ВК № 119 засуджений Лозінський В.О. постійно проявляв ініціативу в питаннях свого працевлаштування.

Даний факт підтверджується матеріалами його особової справи, а саме:

Том 4 а.с.21 - заява Лозінського В.О. з проханням працевлаштування від 22.02.2014 року

Том 4 а.с.283 - заява про надання роботи від 12.05.2014 року

Том 4 а.с.285 - заява про надання роботи від 28.02.2014 року

Том 4 а.с.286 - заява про надання роботи від 09.07.2014 року

Том 5 а.с.53 - заява від 03.09.2014 року з проханням надати роботу

Том 5 а.с.53-58 - заяви з проханням надати роботу

Том 5 а.с.60 - заява від 12.09.2014 року з проханням надати роботу

Том 5 а.с. 125 - заява з проханням надати роботу від 30.09.2014 року

Том 6 а.с. 194 - заява від 24.03.2015 року про організацію виробництва.

Том 7 а.с.34 - заява про надання роботи від 17.07.2015 року на дільниці соціальної реабілітації

Постановою Начальника Бориспільської ВК № 119 від 16.05.2014 року за сумлінне ставлення до праці та зразкову поведінку, що доводить, що засуджений Лозінський В.О. стає на шлях виправлення, він був переведений до дільниці соціальної реабілітації.

Дана постанова була скасована виконуючим обов'язки Бориспільського міжрайонного прокурора Сорокою М.В. 19.08.2014 року.

Рішенням Апеляційного суду м. Києва від 09.07.2015 року, колегія суддів судової палати з розгляду кримінальних справ скасувала постанову Бориспільського міжрайонного прокурора Сороки М.В. від 19.08.2014 року як таку, що не відповідає ні фактичним обставинам ні вимогам закону.

В своїй Ухвалі від 09.07.2015 року Апеляційний суд м. Києва дав всебічну оцінку поведінці засудженого Лозінського В.О. та його відношення до праці за період його знаходження у Бориспільській ВК № 119.

Суд встановив факт, що наявні в матеріалах особової справи відомості дають підстави для висновку, що Лозінський В.О. став на шлях виправлення та обґрунтовано був переведений постановою начальника Бориспільської ВК № 119 до дільниці соціальної реабілітації з межах виправної установи, а висновки прокурора про протилежне не узгоджуються з вимогами закону та су перечать матеріалам особової справи засудженого, тому є безпідставними

Дана ухвала Апеляційного суду м. Києва була залишена без змін Ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ від 31.07.2015 року.

За весь період свого знаходження в Бориспільській ВК № 119 засуджений Лозінський В.О. приймав активну участь в організації допомоги громадським організаціям, учбовим та дитячим закладам, воїнам та сім'ям загиблих в зоні проведення антитерористичної операції, що підтверджується численними подяками на його ім'я, які знаходяться в матеріалах його: особової справи, а саме:

- Том 4 а.с.257 - подяка церковної громади села Мартусівка від 16.04.2014р
- Том 4 а.с.258 - подяка громадянки Кияшко Н.В. за оплату операції її дитини
- Том 5 а.с.257 - лист-подяка воїнів АТО від 17.12.2014 року
- Том 5 а.с.329 - подяка батьків і вчителів Ревнівської школи від 30.01.2015
- Том 5 а.с.339 - подяка батьків загиблого в зоні АТО Безверхнього В.
- Том 5 а.с.340 - лист-вдячність ветеранської організації
- Том 5 а.с.341 - лист-подяка матері загиблого в Афганістані Цибулі В.
- Том 6 а.с.3 - лист-подяка воїнів із зони АТО
- Том 6 а.с. 38-45 - подяки різних організації, установ та громадян
- Том 6 а.с.49 - подяка сім'ї загиблого в АТО Яцни Є. від 10.03.2015 року
- Том 6 а.с.146 - подяка переселенців із зони АТО від 16.03.2015 року
- Том 6 а.с. 148 - подяка голови районної ради від 18.03.2015 року
- Том 6 а.с. 197 - подяка за допомогу надану будинкам пристарілих від 27.03.2015 року.

Голово всі наведені факти в повній мірі підтверджують, що засуджений Лозінський В.О. має повне право для застосування до нього умовно-дострокового звільнення як до особи, яка своєю сумлінною поведінкою та ставленням до праці довів своє виправлення.

Тому заявник просить застосувати до засудженого Лозінського В.О. умовно-дострокове звільнення від відбування ним покарання.

В доповненнях, що надійшли до суду 09.02.2016 року заявник вказав, що крім уже наведених ним в поданому клопотанні доводів, містяться : інші відомості про відношення Лозінського В.О. до праці. Це підтверджується:

- ТОМ 6:
  - а.с.353 - заява Лозінського В.О. від 14.04.2015 року з проханням надати йому роботу;
  - а.с.359 - заява Лозінського В.О. від 27.04.2015 року з проханням надати йому роботу;
  - а.с.360 - заява Лозінського В.О. від 30.04.2015 року з проханням надати йому роботу.

- ТОМ 7:
  - а.с.34 заява Лозінського В.О. від 27.07.2015 року з проханням надати йому роботу.

Крім того, вважає за необхідне повідомити про раніше не вказані факти участі Лозінського В.О. в організації та наданні допомоги громадським організаціям, учбовим та дитячим закладам, воїнам та сім'ям загиблих в зоні проведення АТО, що характеризує його тільки з позитивної сторони. Це підтверджується

- ТОМ 6:
  - а.с.280 - подяка селищного голови села Красногірка за турботу про сім'ю загиблого в зоні АТО Безверхнього Володимира від 12.05.2015 року;
  - а.с.281 - подяка начальника відділу освіти Голованівської райдержадміністрації за матеріальну допомогу вчителям пенсіонерам від 12.05.2015 року;
  - а.с.282 - подяка голови профспілок працівників освіти за надану допомогу від 13.05.2015 року;
  - а.с.304 - лист-подяка матері загиблого в Афганістані Цибулі Володимира від 29.05.2015 року;
  - а.с.313 - подяка Голованівської районної ради ветеранів за надану допомогу від 08.05.2015 року;
  - а.с.399 – подяка головного редактора газети «Вісник Голованівщини» за надану допомогу від 05.06.2015 .

Том 7:

а.с.68 - подяка адміністрації Синьківської школи Ульянівського району за надання допомоги від 19.07.2015 року;

а.с.69 - подяка матері солдата добровольця Келимник Олена Антонівни за надану допомогу від 17.07.2015 року;

а.с.131 - подяка голови профспілкового комітету Голованівського БДЮТ за надану допомогу від 04.11.2015 року;

а.с. 1328 - подяка голови профспілкового комітету Голованівської загальноосвітньої школи за надану допомогу від 04.11.2015 року;

а.с. 180 - подяка громадянина Сорокіна С.В. за оплату лікування його важкохворої дитини від 29.12.2015 року;

а.с. 181 - подяка адміністрації Небилівської школи за надану допомогу від 11.01.2016 року;

а.с. 182 - подяка виконавчого комітету Копенкуватської селищної ради за надану допомогу від 11.01.2016 року;

а.с.183 - подяка адміністрації Копенкуватської школи за надану допомогу від 11.01.2016 року;

а.с.245 подяка головного редактора газети «Вісник Голованівщини» за надану допомогу від 15.01.2016 року;

а.с.247 - подяка трудового колективу та профспілкового комітету Голованівської школи за надану допомогу від 08.01.2016 року;

а.с.248 - лист-подяка військової частини польова пошта В 2950 за надану допомогу від 18.01.2016 року;

Показовим є той факт, що в матеріалах особової справи є клопотання командира військової частини польова пошта В 2950 від 17.01.2016 року на адресу керівництва Бориспільської ВК №119 з проханням застосувати до Лозінського В.О. умовно-дострокове звільнення від відбування покарання (Том 7 а.с.246).

При розгляді клопотання про умовно-дострокове звільнення від відбування покарання Лозінського В.О., на думку заявника необхідно враховувати і думку потерпілої по справі Олійни Л.Є., яка викладена в її заяві від 12.09.2014 року, де вона наполягає на звільненні Лозінського В.О. (Том 5 а.с.78).

В судовому засіданні захисник Грицюк В.В. та засуджений Лозінський В.О. підтримали доводи, викладені в клопотаннях.

Представник Бориспільської виправної колонії №119 та представник спостережної комісії Бориспільської районної державної адміністрації підтримали доводи клопотання, надавши подання з висновком про застосування до Лозінського В.О. умовно-дострокового звільнення від подальшого відбування покарання.

Заслухавши думку прокурора, який заперечує проти задоволення клопотання, дослідивши матеріали подання та ознайомившись із особовою справою засудженого, суд приходить до наступних висновків.

У відповідності до ст. 537 КПК України під час виконання вироків суд, визначений частиною другою статті 539 цього Кодексу, має право вирішувати питання про умовно-дострокове звільнення від відбування покарання;

Згідно ст. 539 КПК України питання, які виникають під час та після виконання вироку вирішуються судом за клопотанням (поданням) прокурора, засудженого, його захисника, законного представника, органу або установи виконання покарань, а також інших осіб, установ або органів у випадках, встановлених законом.

Згідно ч. 1 ст. 81 КК України, до осіб, що відбувають покарання у виді виправних робіт, службових обмежень для військовослужбовців, обмеження волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або позбавлення волі, може бути застосоване умовно-дострокове звільнення від відбування покарання.

Відповідно до ч. 2 вказаної статті умовно-дострокове звільнення від відбування покарання може бути застосоване, якщо засуджений сумлінною поведінкою і ставленням до праці довів своє виправлення.

Для застосування звільнення, згідно п. 2 ч. 3 необхідно щоб засуджений фактично відбув не менше двох третин строку покарання, призначеного судом за умисний тяжкий злочин, а також у разі, якщо особа раніше відбувала покарання у виді позбавлення волі за умисний злочин і до погашення або зняття судимості знову вчинила умисний злочин, за який вона засуджена до позбавлення волі.

Пунктом 2 ППВСУ "Про умовно-дострокове звільнення від відбування покарання і заміну невідбутої частини покарання більш м'яким" № 2 від 26.02.2002 р., передбачено, що умовно-дострокове звільнення від відбування покарання і заміна невідбутої частини покарання більш м'якimi можливі лише після повного та всебічного вивчення даних про особу засудженого. При цьому головною умовою прийняття такого рішення є доведеність того, що засуджений сумлінною поведінкою і ставленням до праці довів своє виправлення.

Крім того, відповідно до положень пункту 17 вказаної Постанови, суду слід ретельно вивчати ставлення засудженого до вчиненого злочину, праці та навчання, додержання ним вимог режиму, участь у самодіяльних організаціях засуджених виправно-трудової установи, а також його наміри щодо прилучення до суспільно корисної праці та потребу в наданні допомоги при обранні місця проживання і працевлаштування.

Висновок суду про виправлення засудженого повинен бути зроблений і з урахуванням ступеню тяжкості вчиненого злочину, а також даних, що характеризують його особу. Суд визначає, що сумлінна поведінка полягає у дотриманні правил внутрішнього розпорядку, безсталперечливого виконанні законних вказівок і розпоряджень адміністрації органів кримінально-виконавчої системи, відсутності порушень дисципліни. Висновок про виправлення засудженого має ґрунтуватися на аналізі даних про його поведінку за весь період відбування покарання, а не за час, що безпосередньо передує розгляду питання про можливість застосування умовно-дострокового звільнення від покарання.

Відповідно до стаття 6 Конвенції про захист прав та основних свобод громадян, кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом.

Як вбачається з протоколу від 24.02.2016 року засідання комісії для вирішення питання застосування УДЗ, засуджений Лозінецький Віктор Олександрович міру кримінального покарання в місяцях позбавлення волі відбуває з 01.03.2010 року Утримуючись в Київському слідчому ізоляторі зарекомендував себе посередньо, стягнень та заохочень не мав.

В Бориспільській виправній колонії (№119) Київської області відбуває покарання з 14.04.2012 року. За час відбування покарання в установі зарекомендував себе спочатку з негативного боку, за допущення порушення установленого порядку відбування покарання, мав 1 (одне) стягнення, яке було погашено у встановленому законом порядку. В подальшому змінив свою поведінку в кращий бік. Має 1 (одне) заохочення.

Постановою начальника установи від 16.05.2014 року був переведений до дільниці соціальної реабілітації, що при Бориспільській виправній колонії (№119) Київської області. За час відбування покарання характеризувався посередньо, стягнень та заохочень не мав.

Постановою Бориспільського Міжрайонної прокуратури Київської області від 20.08.2014 року з дільниці соціальної реабілітації був переведений до дільниці ресоціалізації.

Наказом начальника установ № 153/ОД від 16.05.2015 року, був переведений до дільниці соціальної реабілітації установи. За час відбування покарання характеризується позитивно. Дотримується норм, які визначають порядок, умови відбування покарання та розпорядок дня на дільниці соціальної реабілітації установи. Має 1 (одне) заохочення.

На дільниці соціальної реабілітації установи працевлаштований на майстерні по виготовленню дерев'яних досток. Відношення до праці добре. До майна установи і предметів, якими користується при виконанні дорученої роботи ставиться дбайливо, здійснює за ними

належний догляд, використовує тільки за призначенням. Не допускає порушень вимог пожежо- безпечної і безпеки праці.

Дотримується правомірних взаємовідносин та ввічливого ставлення з персоналом.

У взаємовідносинах з іншими засудженими не конфліктний, за характером спокійний, врівноважений.

Спальне місце та при ліжкову тумбочку утримує у чистоті та порядку, має охайний зовнішній вигляд.

Виконує встановлені законодавством вимоги персоналу установи виконання покарання.

Відповідно до статті 123 Кримінально-виконавчого Кодексу України бере участь у реалізації програм диференційованого виховного впливу на засуджених в розділі «Фізкультура та спорт».

Відповідно до ст. 110 Кримінально-виконавчого Кодексу України підтримує зв'язки з рідними шляхом побачень, отримує від них передачі. Згідно вироку мав позов, який достроково погашений.

Засуджений Лозінський В.О. довів своє виправлення та заслуговує умовно-дострокове звільнення від подальшого відбування покарання.

Спостережна комісія Бориспільської районної державної адміністрації Київської області клопотання від 10.02.2016 року вважає, що Лозінський В.О. став на шлях виправлення звертається до адміністрації БВК №119 з клопотанням щодо вирішення питання застосування нього ст.81 КК України.

У відповідності до характеристики від 24.02.2016 року, затвердженої начальником Бориспільської БВК №119, Лозінський В.О. довів своє виправлення та заслуговує умовно-дострокового звільнення.

В сумісному поданні на адресу суду, начальник Бориспільської ВК №119 та голова спостережної комісії, просять застосувати до Лозінського В.О. умовно-дострокове звільнення.

Досліджуючи виписку з протоколу засідання комісії БВК №119 від 24.02.2016 року з вирішення питання застосування УДЗ відносно Лозінського В.О., суд зазначає, що своєю згодою з звернення з цим клопотанням надали: перший заступник начальника установи О.В.Харченко, заступник начальника установи з соціально-виховної та психологічної роботи І.В.Усатенко, директор підприємства – заступник начальника установи з виробництва Ю.В.Нікітін, заступник начальника установи з інтендантського комунально - побутового забезпечення В.О.Кобелев, начальник відділу нагляду і безпеки В.Я.Зайцев, начальник оперативного відділу О.В.Коломієць, начальник відділу по контролю за виконанням судових рішень Т.О. Мізюк, психолог колонії Р.Д.Опарієнко. Таким чином цей висновок є обґрунтованим, узгоджений та об'єктивний, підтверджений матеріалами справи.

При розгляді клопотання про умовно-дострокове звільнення Лозінського В.О. прокурор вважає, що матеріали справи не містять доказів, а містять тільки висновки, що особа стала на шлях виправлення, а також не встановлена дата, коли у особи з'явилась пільга про застосування УДЗ, при цьому не заперечуючи, що на день розгляду клопотання ця пільга існує.

Суд враховує, що питання поведінки засудженого вже було предметом судового розгляду, в своїй Ухвалі від 09.07.2015 року Апеляційний суд м. Києва дав всебічну оцінку, поведінку засудженого Лозінського В.О. та його відношення до праці за період його знаходження Бориспільській ВК № 119.

Суд встановив факт, що наявні в матеріалах особової справи відомості дають підстави для висновку, що Лозінський В.О. став на шлях виправлення та обґрунтовано був переведений постановою начальника Бориспільської ВК № 119 до дільниці соціальної реабілітації з меж виправної установи, а висновки прокурора про протилежне не узгоджуються з вимогами закону та суперечать матеріалам особової справи засудженого, тому є безпідставними.

Аналіз особової справи засудженого Лозінського В.О. вказує на стабільну позитивну лінію поведінку засудженого за весь період відбування покарання, про що свідчать матеріали особової справи засудженого.

По справі встановлено, що вироком Дніпровського районного суду м. Києва від 20 квітня 2011 року Лозінського Віктора Олександровича, визнано винним у вчиненні злочинів та засуджено за п.7 ч.2 ст. 115 КК України на 15 (п'ятнадцять) років позбавлення волі, за ч.2 ст.28 та ч. 1 ст.263 КК України на 4 (чотири) роки позбавлення волі.

На підставі ст.70 КК України, за сукупністю злочинів, шляхом поглинання менш суворого покарання більш суворим покаранням, Дніпровським районним судом м. Києва Лозінському В.О. остаточно призначено покарання у вигляді 15 (п'ятнадцять) років позбавлення волі.

Ухвалою колегії суддів судової палати у кримінальних справах Апеляційного суду м. Києва від 26.03.2012 р. вирок Дніпровського районного суду м. Києва від 20 квітня 2011 р., змінено:

в частині засудження Лозінського В.О. за ч.1 ст.263 КК України, виключивши посилення на ч.2 ст.28 КК України;

у мотивувальній частині виключено рішення суду про визнання обставинами, що обтяжують покарання, - вчинення злочину з особливою жорстокістю, загально небезпечним способом, тяжкі наслідки, завдані злочином, та пом'якшено покарання за п.7 ч.2 ст. 115 КК України до 14 років позбавлення волі і на підставі ст.70 КК України за сукупністю злочинів, передбачених цією статтею та ч. 1 ст.263 КК України, Лозінському В.О. остаточно визначено покарання у виді 14 років позбавлення волі;

в решті цей же вирок залишено без змін.

Ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 1 березня 2013 року вирок Дніпровського районного суду м. Києва від 20 квітня 2011 року та ухвалу колегії суддів судової палати у кримінальних справах Апеляційного суду м. Києва від 26 березня 2012 року змінено:

до Лозінського В.О. перекваліфіковано з п.7 ч.2 ст.115 КК України на ч. 1 ст.296, ч.1 ст.122 (в редакції 2001 року), ч.2 ст.121 (в редакції 2001 року) КК України та призначено покарання:

за ч. 1 ст.296 КК України - у виді обмеження волі на строк 4 роки, на підставі ст.49, ч.5 ст.74 КК України від призначеного за цим законом покарання звільнено за закінченням строку давності,

за ч. 1 ст.122 КК України (в редакції 2001 року) - у виді позбавлення волі на строк 3 роки,

за ч. 2 ст.121 КК України (в редакції 2001 року) - у виді позбавлення волі на строк 10 років.

Ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 1 березня 2013 року ухвалено вважати Лозінського Віктора Олександровича, засудженим за ч. 1 ст.263 КК України до покарання у виді позбавлення волі на строк 4 роки.

На підставі ч.1-ст.70 КК України за сукупністю злочинів шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим Лозінському В.О. остаточно визначено покарання у виді позбавлення волі на строк 10 років.

Строк покарання рахувати з 01.03.2010 року.

Ухвалою Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 25.01.2016 року в строк відбування покарання зараховано перебування в установах попереднього ув'язнення з розрахунку один день попереднього ув'язнення за два дні позбавлення волі періоди з 01 березня 2010 року по 26.03.2012 року, та 18.12.2012 року та 26.02.2013 року, що становить загалом 2 роки 28 днів. За таких умов, кінець строку покарання Лозінського В.О. буде припадати на 03.02.2018 року (загальний строк до відбування покарання 7 років 11 місяців 2 дні , 2/3 цього строку 5 років 3 місяці).

Відповідно до вимог ч. 3 ст.81 КК України умовно-дострокове звільнення від відбування покарання може бути застосоване після фактичного відбуття засудженим не менше двох третин строку покарання призначеного судом за умисний тяжкий злочин. Таким чином, право на УДЗ, виникло з 01.06.2015 року.

Станом на день розгляду справи, засуджений Лозінський В.О. із призначених йому судом покарання 10 років позбавлення волі відбув більше 2/3 вказаного строку, тому має право на умовно-дострокове звільнення.

Суд також бере до уваги наявність на день розгляду клопотання заохочень у вигляді 2-х подяк (12.05.2014 року та 27.01.2016р), стягнень це має.

